

Fina
WORLD
CHAMPIONSHIPS

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

A második: Cali 1975

2016.11.22. 09:03 CET

A Nemzetközi Úszószövetség második vizes világbajnokságát Dél-Amerikában, Caliban rendezték 1975-ben, július 19. és 27. között. Az Egyesült Államok és az NDK ismét tarolt. Történeti visszatekintés - 2. rész.

Talán a távoli helyszín az oka, mindenesetre Caliban nyolc nemzettel kevesebb vett részt a világbajnokságon, mint két évvel korábban, igaz, a versenyzők számát tekintve szintre észrevehetően volt az eltérés (686-682 Belgrád „javára”).

A korszak nemzetközi sporterőviszonyait tükrözte vissza a világbajnokság eredményosora, hiszen az Egyesült Államok dominanciája mellett Kelet-Németország versenyzői halmozták még az érmeiket. Ahogyan Belgrádban, ezúttal is ez a két ország toronymagasan végzett az éremtábla első két helyén. Az amerikaiak 16 arany-, 11 ezüst- és 10 bronzéremmel, az NDK 11 arany-, 7 ezüst- és 5 bronzéremmel zárt. Az éremtábla harmadik pozícióját Magyarország foglalhatta el 3 aranyérmével és 1 ezüstérmével, míg a Szovjetunió csak a negyedik helyen zárt, 2 arany-, 5 ezüst- és 4 bronzéremmel. A házigazda Kolumbia nem szerzett érmet.

Műugrás: Dibiasi még mindig a csúcson

Már ami a 10 méteres számot illeti. Az olasz Klaus Dibiasi Belgrádhoz hasonlóan nyerte meg a toronyugrást, 3 méteren ugyanúgy ezüstérmes lett az amerikai Phil Boggs mögött, mint Belgrádban. A hölgyeknél 3 méteren a szovjet Irina Kalinina (a belgrádi toronyugró bronzérme után), 10 méteren az amerikai Janet Ely győzött.

Úszás: Tim Shaw-show

Az amerikai Tim Shaw azon kevés sportolók egyike, akik úszásban és vízilabdában is olimpiai érmet tudtak nyerni. Az Swimming World Magazine jóvoltából 1974-ben és 1975-ben is az Év úszójának megválasztott amerikai klasszis Caliban 200, 400 és 1500 gyorsan is aranyérmes lett (egyébként 1984-ben volt ott a pólóválogatottal a Los Angeles-i olimpián).

Az USA egyébként is tarolt, hiszen a 100 gyors, a 100 és 200 pillangó, a 4x 100-as gyors és vegyes váltó is az övéké lett. Az NDK-nak be kellett érnie egy arannyal a férfiaknál (Roland Matthes, 100 hát), a 4x 200-as gyorsváltó pedig az NSZK-é lett. 100 és 200 mellen a brit David Wilkie, 200 és 400 vegyesen a magyar Hargitay András, míg 200 háton Verrasztó

Zoltán lett világbajnok.

Az NDK a nőknél aztán egészen más mutatót produkált: a 14 számból 10-ben aranyéremmel zárt, de „becsúszott” 5 ezüst- és 4 bronzérem is. Kornelia Ender egymaga 4 arany- és 1 ezüstérmét szerzett. A kelet-német sportolók mellett kiemelendő az amerikai Shirley Babashoff produkciója, 2 arany (200 és 400 gyors), 3 ezüst (100 gyors, 4x 100-as gyors és vegyes váltó) és egy bronz (800 gyors) szállt fel vele együtt a repülőgépre a világbajnokság végén.

Szinkronúszás: amerikai aranygyár

Ahogy 1973-ban Belgrádban, ezúttal is minden számban, így egyéniben, párosban és csapatban is amerikai győzelem, kanadai ezüstérem és japán bronzérem született.

Vízilabda: szovjet győzelem

Magyarország nem tudta megvédeni a címét a férfívízilabdázóknál, a Szovjetunió ugyanis a csoportkörök utáni körmérkőzések során legyőzte Gyarmati Dezső csapatát, visszavágva ezzel a belgrádi 5-4-es vereségét. Még az is belefért számukra, hogy 5-5-ös döntetlent játsszanak Olaszországgal.

-ds-